

Ako to vidím ja

Konečná, nastupujte!

Prijatie eura je zatiaľ poslednou zastávkou reformnej cestovnej [mapy](#) „nakreslenej“ začiatkom deväťdesiatych rokov. Vidno na nej aj rozhodnutia o privatizácii, cenovej liberalizácii, znižovaní deficitu verejných financií a inflácie, liberalizácii zahraničného obchodu, o daňovej a dôchodkovej reforme. Možno to nebola bezchybná mapa, ale ukazuje sa, že lepšiu nemal nikto. Tí, ktorí ju kreslili a postupovali podľa nej, evidentne rešpektovali niekoľko zásad.

Dnes vari najdôležitejšou bola ochota rozhodnúť sa aj pre smer cesty, ktorý nebol v súlade s emóciami väčšiny, ak ho podporovali racionálne argumenty menšiny. Bol to prípad všetkých spomenutých „zastávok“ - ani o ceste do eurozóny sa nerozhodlo na základe tlaku voličov. Lenže v tomto bode sa mapa končí a novú zatiaľ nemáme.

Dúfajme, že ňou nemajú byť neustále útoky na tých, ktorí sociálne ani národnostne nepredstavujú u nás väčšinu. Nemalo by ju tvoriť ani riešenie krízy opatreniami typu „uvoľnenie pravidiel pre verejné obstarávanie a mŕňanie eurofondov“. Ani skryté prenášanie nákladov na budúce generácie. Veru ani budovanie ďalších štátnych firiem, kým štát bežne nedokáže úspešne riadiť ani tie, ktoré vlastní dnes.

Mali by sme sa snažiť, aby sa do nej dostali riešenia zaostávajúcej kvality vzdelávania, udržateľnosti financovania dôchodkového systému, kvality zdravotníctva, zvýšenia transparentnosti najmä vo verejnom obstarávaní a na to, aby bol náš sociálny systém zameraný na pomoc ľuďom v núdzi, nie na kupovanie voličov, ako je to vo veľkej miere dnes.

Prijatie eura symbolizuje konečnú stanicu reformnej cesty, po ktorej sa naša krajina rozhodla kráčať pred mnohými rokmi. Pre tých, ktorí chcú spoločenské problémy Slovenska naozaj riešiť, nielen zarábať na popularite, by to však mal byť signál na nastúpenie.

pondelok 5. 1. 2009 | Eugen Jurzyca, INEKO